

KAPITEL III

Uddrag fra *Linie for linie* - mere information her: www.alienpicnic.com

Det kan du ikke.

– Vel kan jeg så.

Nej det kan du ikke, det er ikke ret.

– Jeg kan vel det, vel kan jeg så.

Nej du kan ej, stop med det samme.

– Det vil jeg ikke, jeg kan gøre det, jeg gør det.

Det er forkert, du tager fejl, du kan ikke, du bør ikke gøre sådan.

– Jeg tager ikke fejl, intet hindrer mig, jeg gør det blot, således nu gør jeg det igen.

Du handler uret, du griber ord ud af ingenting, uden poesi, uden magi, det er forkert, du kan ikke gøre sådan.

– Jeg skriver det jeg vil, man kan skrive hvad man vil, jeg skriver hvad jeg vil, nu vil jeg skrive det næste ord, et til, og igen.

Det er dårligt, du handler uret, du skriver dårligt, det er en helligbrøde, du kan ikke gøre sådan, det er ikke rigtigt, den facon, at gøre det forkert.

– Jeg gør det med vilje, det er ikke forkert, det er det jeg gør, som jeg vil, line for line, jeg vælger, sådan, ord efter ord, som de kommer, jæg stæver førkert, hvis jeg vil, så gør jeg sådan, det gør jeg.

Nej, nej og nej, musikken er forkert, melodien klinger ikke, det rimer ikke spor, det skal være rigtigt gjort, du skal vælge ordentligt, med omhu, med viden, du er en jubelidiot, du spilder min tid, med dit snak.

– Jeg synes det lyder godt sådan, jeg gør bare på den måde, musik med ord, det går strygende, en to tre, en vals, en skævert, radiator, der ikke passer ind, termostat, men som finder sin rytme, varme, ind imellem det andet, som det nu passer mig.

Du sidder der, som en lille opstyltet pingvin, med din smoking, og skriver hvad du vil, siger du, men du vil ikke vide, sandheden, læse og lære, alt det som er ret, sådan som det skal være, at skrive historien videre, sådan skal det være, skrive ret, ret og rigtigt, ikke vælge på må og få, det som du vil, hvad ved du om din vilje, jeg har din bevægelse, ikke du, du ved ingenting.

– Jeg ved vel hvad jeg ved, om det står andre steder, gør det noget, at jeg husker det, må da være fordi fuglene har skrevet det til mig, og så skriver jeg det igen, for sådan skal det være, lad det være, for pokker, en stor rodebutik, lad det for pokker være forkert, jeg vælger, og vælger, det jeg vil, jeg kan da blive ved, en linie til, smal sag, hvorfor vil du stoppe mig i det, hvad ved du i det hele taget om mig.

Jeg er dig, jeg ved at du skal stoppe, du vil fortryde i morgen, i morgen når du læser det igen, så retter du en linie gør du måske ikke, du sletter det igen, tvivler, for du ved det ikke er ret, at du skal vide mere, og tvivle vil du i morgen, i morgen er linierne ikke længere dine, der er de mine, og så skal du bare se at jeg kan slette dem igen, væk med dette, du elendige, et sandt makværk.

– Sletter du mig, sletter jeg dig først, se, nu er du der ikke mere, for jeg skriver dig helt færdigt i et væk, du svinder ind til mellemrum, tavsheden breder sig for min pen, jeg tror kun på dem der skriver under i eget blod ved fuldmåne, jeg vælger selv, jeg gør sådan, det gør jeg, det jeg vil, blot

disse ord, således som det falder sig, som det lyder, det er godt, fordi det synes jeg nu det er, hvor tit skal jeg sige det, jeg handler, og det er ret, at handle, ikke at tøve, jeg vil, ikke tvivle.

St p m d d tte, jeblik eli t, du o d ne idi ti ke indf ld, som o de er no et orig na t i de sla s narr str ger, hø er d mi , i mo gen, i rg n, de få je sk vl n und r d g, imbe ile skv le mås, vi u jeb ikk li t ho de op, j g s ge d g d n sl gs p s og l rt kom er d in en v gne m d, di l de s tan, j g f lm r, av f r sg o h lve e, b re v nt, at v fte n ven af f ldmå en g r ma ik e ustr ffet, i mo gen, i org n, mor en, d r sk l du f t s , d tte o d vil du ændre, det vil du, du vil.

- I morgen venter kun stilheden på os, den kan vente lidt endnu, man kan skrive musikken som man vil, det kan man, hvis man vil, vel kan man det, hvis man nu synes det, jeg vil skide på om det er poetisk, det må være så pinligt som det vil, i morgen vil jeg også skrive en dårlig melodi, en rigtig dårlig en, som krummer tæer, det er god gymnastik, forebygger ledegigtens komme, løsner de ømme led, den skriger til himlen, strækker hænderne ud, mod solens stråler, kaster sig ud i det tomme rum, i vakuum, mellem planeterne, svinger sig mellem himmellegemernes massiv, følger en oldgræsk logik, flammer op i et øjeblik, mit indfald, jeg lader det være, det hænger godt der, mellem kometerne og månens melankoli. Lad det være, lad det blot være, det er. Nok for een mand. Det er det. Det er nok nu.